

Moderná škola – postrehy moderného učiteľa

Tento príbeh je vymyslený, jeho prípadná podobnosť s realitou je náhodná a dej je situovaný do blízkej budúcnosti.

Čitateľom by som sa rád na úvod predstavil a napísal pár slov o sebe a svojom pracovisku.

Volám sa Peter a som učiteľom slovenského jazyka v jednej z najmodernejších základných škôl na Slovensku. Hoci sme veľkosťou priemerná škola, vyučujúca žiakov v malom mestečku na severe Slovenska, pýšime sa viacerými prvenstvami. Takmer ako prví sme napríklad zavádzali dištančné vzdelávanie formou online prednášok (dokonca už pred známym „korona obdobím“). Zabezpečenie digitálnou technikou máme na najvyššej úrovni. Každý učiteľ má dnes k dispozícii notebook, PC, školský mobil, dotykovú obrazovku v každej triede a 3D premietacie zariadenie je výbavou našich odborných učební. Takéto materiálo-technologické zabezpečenie je jednoduchšie, pretože mám každým rokom menej kolegov a viac žiakov. Ak Vás zaujíma, čo sa v našej modernej škole udialo, prosím, čítajte ďalej.

Všetko sa to začalo, ani neviem ako a vlastne, ani neviem kedy. Poznáte to - veci sa menia postupne, zmeny sa zdajú minimálne a zrazu zistíte, že všetko je úplne inak ako na začiatku. Prioritou v našej škole bolo, aby sa žiaci cítili čo najlepšie, aby ich rodičia boli spokojní, aby sme boli transparentní a bezpečnosť žiakov bola zachovaná v najvyššej možnej miere. A tak sme my, učitelia, postupne začali využívať vzdelávací program, ktorý nám dokázal veľa vecí zjednodušiť. Najskôr sme ho používali na jednoduchú a základnú komunikáciu s rodičmi, s ktorými som sa už nemusel toľko stretávať osobne, prípadne posilať odkazy „po deťoch“. Stačilo napísať správu, urobiť jeden „klik“ a správa bola odoslaná adresátom. Keďže chcem detailne popísať a priblížiť všetky vymoženosti pomocníka moderného učiteľa 21.storočia, tu sú: klasická „papierová“ žiacka knižka bola nahradená internetovou, žiadosti a vyhlásenia stačí len odkliknúť, školský rozvrh je dostupný online. Dokonca vidíte, kto z vyučujúcich „vypadol“ v daný deň, niekedy aj viac dní vopred a samozrejme, kto ho bude zastupovať. Dôvod „vypadnutia“ kolegu, či jeho zdravotný problém zatiaľ nie je zverejnený...možno raz, možno čoskoro. Taktiež sme tento program začali využívať aj ako elektronickú triednu knihu.

VÝBORNE.

Pre spokojnosť všetkých sme spustili aj automatické nahrávanie vyučovacích hodín, ktoré bolo možné na vyžiadanie stiahnuť a prezrieť kedykoľvek z domu. Chýbajúci žiaci tak videli, ako prebiehala hodina, na ktorej neboli. Neskôr sme toto nahrávanie doplnili o online prenos z každej hodiny. Okamžite po nej a neskôr už aj pred jej začatím mali vďaka programu rodičia aj žiaci informáciu o preberanej látke, domácich úlohách a témach hodiny.

VÝBORNE.

Niektorým mojím bývalým kolegom to veľmi nevyhovovalo, cítili veľký tlak, kontrolu a mnohokrát museli vysvetľovať a vysvetľovať, prečo hodina prebiehala tak a nie onak, prečo reagovali inak a nie tak.:) Najmä rodičom, neskôr starým rodičom, bývalým žiakom a súrodencom našich žiakov. No proste – nevyhovieš každému. Preto sú už bývalí kolegovia. Hlavne, že rodičia a žiaci sú spokojní. Keďže sme pomaly znižovali počet učiteľov a zvyšovali efektivitu našej práce, prišli sme na to, že vďaka moderným technológiám môžu žiaci študovať nadchádzajúce témy vopred aj doma. Rodičia, z ktorých sa vďaka každodennej kontrole svojich detí a neskôr aj učiteľov stávali odborníci na školstvo, im v tom pomáhali. V prípade nejasností k danej téme alebo problematike z ich strany, poslali učiteľovi otázky a komentáre. Tieto najskôr učiteľ spracovával jednotlivo, ale v našom prepracovanom vzdelávacom programe sme vytvorili automatického poradcu. Ten pekne zodpovedal za učiteľa všetko. Čo je dnes

mojou úlohou je prosté – kontrolujem, či dostali rodičia odpovede na svoje otázky správne a či si žiaci doma alebo v škole pozreli adekvátne nahraté materiály. Mám síce viac práce na začiatku a na konci školského roka, no keď je škola „v plnom prúde“, je to veľmi jednoduché. Preto dokážem učiť všetky predmety na druhom stupni, prípadne mi pomôžu maximálne traja kolegovia. Deti sa poväčšine učia online a tých pár, ktorí prídu fyzicky do školy, usadíme do veľkých, dobre vybavených tried a odstrážime. Potom sa už len medzi sebou spoja prostredníctvom videohovorov, vypracujú vopred nahraté zadania, prípadne si píšú odkazy na online okne. Naša práca je efektívna a všetci sú spokojní.

VÝBORNE.

Opäť musím spomenúť a pochváliť našich rodičov. Vďaka ustavičnému kontrolovaniu a zasahovaniu do diania v škole sa z nich stali odborníci schopní kedykoľvek suplovať každého z nás – príklad ďalšej efektívnej spolupráce. V prípade práceneschopnosti kolegu učiteľa nepotrebujeme náhrady. Môžeme sa spoľahnúť, že na každej vyučovacej hodine je pripojených aspoň päť rodičov, ktorí okamžite píšú a volajú do školy a nahlasujú akýkoľvek problém a častokrát už aj s jeho presným riešením. Takže ja, kolegovia alebo riaditeľ len napravíme chybu alebo zrealizujeme, čo sa od nás chce. A všetci sú zas spokojní. Našťastie počas „korony“ vznikol homeoffice. Vďaka tomu je veľa rodičov priamou súčasťou vyučovania a školského života svojich detí. Ich zamestnávateľia asi nie sú nadšení, zato my v škole áno. A deti si zvykli, že majú rodičov takpovediac poruke.

VÝBORNE.

Ako správna moderná škola, sme veľmi rýchlo pochopili aj výhody iných moderných technológií. Spočiatku sme zakazovali žiakom v škole telefóny, smartfóny, smarthodinky, smartnáramky a smartprívesky. A vlastne – všetko SMARTovské. Zaviedli sme čipový systém, pomáhajúci rodičom dôsledne sledovať príchody a odchody ich detí. To však nebolo dostačujúce a začali sa hromadiť žiadosti o výnimky zo zákazu používania SMART-doplnkov a mobilov. Spočiatku len pre tých, ktorí dochádzajú zo susedných dedín, neskôr pre tých, čo chodia na tréning do centra voľného času za kopcom. Neskôr sa k tomu pridali tí, ktorí ráno neboli doma a deti museli ísť autobusmi MHD až tri zastávky. Potom sa pridali tí, ktorí boli „samoživiteľia“ a o deti sa báli. Potom tí, ktorí neverili svojim deťom a nakoniec to boli aj tí, ktorí svojim deťom verili, ale veľmi sa báli pustiť ich bez dozoru z bytu do školy. A to aj v prípade, že byt bol na vedľajšej alebo dokonca tej istej ulici ako škola. Ako posledné prišli dve žiadosti. Jedna z dôvodu, že „všetci majú výnimku, len moje dieťa nie“ a druhá, že „veď naše dieťa je jediné v škole bez „smart“ zariadenia. A tak sme zo zákazu upustili a výnimky zrušili. Každý mohol do školy priniesť všetko SMARTovské. Samozrejme, že najskôr museli byť títo malí technickí pomocníci v režime „offline“, teda vypnutí. Deti to však ale často nedodržovali, potajomky zariadenia vyberali, zapínali, používali. Ako správna moderná škola sme si uvedomili, že je to plytvanie zdrojmi. Keď rodičia sledujú vďaka smarthodinkám, smartfónom, smartnáramkom, smartpríveskom, celkové dianie, kadiaľ ich deti chodia a kde práve sú, prečo by sme to isté neurobili v škole? Napojili sme teda tieto zariadenia na náš školský systém a kontrolovali sme, kedy, kde a s kým sa pohybuje každý žiak. Vďaka kamerám a mikrofónom sme mali možnosť vidieť a počuť všetko nekalé, čo sa deje počas prestávok či hodín v triede a na chodbe. WC sme vynechali. Ale keďže práve toto miesto sa stalo tým, kde mali žiaci aspoň trochu súkromia a zneužívali to na porušovanie školského poriadku, dohodli sme sa s rodičmi, že bude tiež monitorované. Samozrejme v záujme bezpečnosti našich detí.

VÝBORNE.

Každé dieťa teraz povinne nosí do školy „smart“ zariadenie. Po bránu školy ho kontroluje a sleduje rodič. Po prihlásení sa do školy (pri vstupe) sa naň napojí aj škola (teda ja a moji kolegovia). Máme perfektný prehľad o tom, čo sa deje... my aj rodičia. Deti sú v absolútnom bezpečí. Akékoľvek nevhodné správanie je okamžite odhalené a potrestané. Vlastne bolo. Úplne sa prestalo s bitkami, naháňčkami,

prekáračkami. Pokusy o fajčenie cigaretky na dva ťahy niekde v kríku za školou sú nepredstaviteľné. Minulý rok sme už ani nemali porušovanie školského poriadku. Deti vedia, že akékoľvek nevhodné správanie je nahraté a okamžite potrestané, tak to už prestali skúšať. V škole je krásna nuda a optimálne málo žiakov. A ja mám minimum práce.

VÝBORNE.

Tých pár žiakov, ktorí výuku absolvujú prezenčne, síce vyzerá trocha akoby „bez života“, ale asi je to len zdanlivý klam. Určite sú veľmi šťastní. Z času na čas si pozerám ich fotky a videá na sociálnych sieťach a konverzácie na školskej sieti. A všetko vyzerá krásne.

Sme správna moderná škola. Moderné technológie využívame naplno. Obrovskou a dôležitou súčasťou vzdelávania sú aj rodičia...doslovne. Vďaka efektívnej práci môžeme použiť množstvo financií na ďalšiu modernizáciu školy, veď sme ušetrili na platoch mojich bývalých kolegov.

Určite väčšina čítajúcich postrehla v danom príspevku obávaný negatívny vplyv opísaného vyučovania na rozvoj žiakov. Nehovoriac o obmedzovaní žiackej slobody, pociťovanej nedôvere, uberaní zodpovednosti alebo riešení problémov za nich. Výsledok? Deštrukcia ich schopností, sociálneho života a v podstate životaschopnosti ako takej. Ale kto by tomu veril.

Hlavne, že sú v bezpečí, nerobia nič zlé. A rodičia sú spokojní.

VÝBORNE.

Autor: Boris Cipov

Úprava: Lucia Kukoľová